

Motto: „*Fiți cât de modești pentru persoana dumneavoastră, nu fiți modești pentru poporul pe care îl reprezentați.*” (Ion I.C. Brătianu)

La 20 august 1864, la Florica, în județul Argeș, se naște Ion I. C. Brătianu, fiul cel mare al exponentului central al ideii național-liberale și modernizatoare românești de la acea dată, Ion C. Brătianu.

Educat de marele I.C. Brătianu în spiritul respectului față de istoria neamului și al valorificării trăsăturii fundamentale inerente oricărui liberal autentic, libertatea individuală, Ionel Brătianu se va evidenția rapid drept unul din simbolurile „generației idealului național”, generației politice afirmată pe deplin în primele trei decenii ale secolului XX.

Pentru Brătieni (Ion, Ionel, Vintilă, Dumitru, Dinu, Gheorghe, Bebe și toți ceilalți) PNL-ul nu era o anexă personală ori un instrument al parvenirii la putere, ci era „organul de execuție al necesităților vitale ale neamului românesc”. PNL-ul conceput de Brătieni și din care suntem onorați a face parte și noi a fost gândit a fi expresia organizată a acțiunii de construcție a proiectului național românesc.

De numele lui Ion I.C. Brătianu se leagă principiul „prin noi înșine!” pe baza căruia, cu ajutorul fratelui său, Vintilă I.C. Brătianu, s-a încercat și reușit construirea unui capital românesc puternic și competitiv.

Partizan al marilor reforme în domenii precum sănătatea, educația, industria, apoi promotor a împroprietăririi țăranilor și a impunerii votului universal, Ionel Brătianu a dovedit cu fermitate natura dublă a liberalismului românesc: pe de-o parte deschiderea spre măsuri de reformă radicală, iar pe de altă parte consolidarea infrastructurii statale și păstrarea tradiției.

Activitatea sa politică a atins vârful în perioada Primului Război Mondial și apoi a negocierilor de pace de la Paris - Versailles.

Demn, mândru, cumpătat, comod și intransigent, Ionel Brătianu s-a dovedit un adevărat lider al

națiunilor considerate aparținând „eșalonul doi” al lumii de atunci, făcându-l pe Contele de Saint Aulaire să spună despre liberalul român că „excele în a câștiga fără să-și facă dușmani. Viitorul ne-a descoperit în el cele mai înalte calități care îl fac unul din marii oameni de stat ai generației sale mult mai mare decât cei trei mari: Wilson, Lloyd George, Clemenceau. Nimic mai natural: la țări mici, oameni mari”.

Artizan al Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918 alături de Regele Ferdinand, de Regina Maria și mai presus de orice alături de sutele de mii de ostași români care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, Brătianu va fi cel care în 1919 va porni ofensiva militară română în Ungaria care va înlătura regimul bolșevic instalat la Budapesta și va elibera poporul maghiar de „ciuma roșie” printr-o intervenție militară românească rapidă și eficientă.

Ionel Brătianu, asemeni marilor figuri istorice românești, nu era foarte interesat de proiecția prezentului, astfel că singura sa neliniște era cea cu privire la ceea ce lasă în urmă și la felul în care va fi privit de posteritate.

Ionel Brătianu, bun creștin de altfel, privea guvernarea drept o operă de înaltă creație civilizațională și culturală care presupunea, mai presus de orice, o jertfă individuală, fiind „o chestiune gravă” care implică destinul unui neam întreg”, ideea liberală a responsabilității întâlnindu-se aici cu principiul creștin al lepădării de sine.

Elitist și reformist, naționalist și democrat, raționalist și legitimist, Ionel Brătianu, om devotat deplin misiunii sale, neezitând să-l trimită pe tânărul său fiu, viitorul istoric Gheorghe Brătianu, pe câmpul de luptă, este sursa fundamentală și legitimă a gândirii liberal - conservatoare românești.

Românul de la poalele Carpaților, care nu s-a temut înfruntându-i cu succes pe George Clemenceau și Woodrow Wilson, avea să dea o definiție valabilă în orice epocă și în orice timpuri democrației: „Adevărata democrație înseamnă cârmuirea poporului prin sine însuși. Orice democrație, își află, desigur în frunțașii săi, o călăuză binefăcătoare, dar tot reazimul și toată nădejdea nu poate să o aibă decât în propria-i înțelepciune și în propria-i energie. Căutați și îndemnul și puterea de a înfăptui în voi și numai în voi înșivă!”.

Încă din vremea lui Ionel Brătianu se cristalizează viziunea național liberală care are în centrul său apărarea libertății personale, a democrației și a suveranității naționale.

În aceste vremuri în care lipsa de demnitate și de patriotism tind să devină tot mai des regulă, modelul lui Ion I.C. Brătianu vine să ne dovedească faptul că mai presus de orice obligație externă și dincolo de orice limitări birocratice și condiționalități exterioare voinței individuale, bărbatul de stat rămâne permanent fidel celui mai adânc angajament avut, angajamentul luat în fața neamului său.

Activitatea politică a lui Ionel Brătianu este cea mai pură dovadă de exercițiu public făcut în chip responsabil, demn și liber concretizat cu rezultate dintre cele mai bune pentru România. Ionel Brătianu vine să ne dovedească faptul că adevărata vocație a liderului național este aceea de a se ridica deasupra vremurilor pe care le traversează și de a modela în chip armonios destinul patriei sale.

Îndrăzneala, credința și inițiativa avute de temerarul național liberal român ne rămân model și pildă peste veacuri a realității că întotdeauna acolo unde există personalități ancorate în cultura idealului național și personalități cu frică de Dumnezeu, acolo se construiesc clădirile sociale

solide, acolo cetățenii devin coezivi și proactivi.

Moștenirea Brătienilor, ctitori de țară modernă și veritabilă dinastie politică națională între 1848-1948, este tezaurul cel mai de preț al Partidului Național Liberal. Dacă noi, liberalii români vom fi întrebați „de-ai cui suntem”, noi toți avem onoarea de a recunoaște: „suntem de-ai lui Brătianu!”. Identitatea, doctrina, tradiția și individualitatea Partidului Național Liberal, toate acestea înnobilate de sângele martirilor din închisorile comuniste sunt valori care doar nu pot fi tranzacționate ori relativizate, ci sunt valori imuabile care țin de panteonul sacru al identității naționale românești.

Noi, românii, avem datoria de a învăța chiar de la fiul lui Ion. I.C. Brătianu, Gheorghe, ori de la fratele său, Constantin I.C. Brătianu, ambii jertfiți în închisoarea comunistă de la Sighet, faptul că valoarea supremă, valoare deasupra tuturor celorlalte de pe lumea aceasta, este una singură: libertatea.

O Românie care să ducă mai departe principiile Brătienilor pe axa persoană - democrație - monarhie - națiune mi se pare a fi crezul pertinent al celor conștienți de faptul că România trebuie să depășească hârtoapele unei tranziții întârziate și prelungite și să reintre în matca firească a proiectului său național.

Ionel Brătianu va rămâne pentru totdeauna etalonul „măsurii” în viața politică românească și omul care a redat după secole dimensiunea de putere europeană edificiului românesc!

Andrei Daniel Gheorghe
Deputat PNL